

Zaterdag 14-06-1997

Om een uur of 8 sta ik op de camping in Bradfield, waar het zaterdagochtend, toen ik de tent inpakte niet echt regende, maar een beetje miezerde. Later op de dag zou dat beter worden. Ik werd wakker met een verbazingwekkend pijnlijke onderrug. Met moeite kwam ik overeind en dacht heel even dat de vakantie voorbij was. Ik strompelde naar de douches. Daarbij passeerde ik een voliere. Ik weet de al te stramme rug aan het slapen op de grond met slechts een kunststofmatje.

Pas toen ik al lang en breed thuis was en iets over rugklachten las, kwam ik erachter hoe die pijn in de rug ontstaan moest zijn: ik had voorovergebogen, op een dubbele pijpleiding staand, mijn fiets met bagage en al omhoog getild over de pijplijn, zodat de fiets tussen twee leidingen instond. Het ging daarbij om een fiets met volle bepakking (overbepakt haast terwijl de fiets zelf al 17 kg woog). Bij deze ondoordachte tilbeweging had ik mijn gevoelige plek in de onderrug geforceerd. Dit was echter pas 's nachts tot volle ontwikkeling gekomen en deelde zich bij het wakker worden aan mij mee.

Na een dag of drie werd het wat minder en na een week had ik geen last meer van mijn rug.

Het incident deed zich voor bij het maken van een dia, waarbij de fiets tussen twee pijpleidingen moest komen te staan, alsof ik "rolling down the tracks" ging. Een lange spoorlijn volgend, aldus mijn planning verbeeldend....hoe kom je erbij, nietwaar?

De fiets staat hier tussen de leidingen, helaas... Dit is niet ver voor Hoek van Holland.

Van Bradfield naar Bures (on the Stour) is 31 km. Bures is een aardig dorp met zo'n 3000 inwoners

Het laatste gedeelte van de weg naar Bures loopt mooi tussen de velden met aan weerszijden bloeiende bermen, het meest vallen de rode papavers op, die verderop als een lang slingerend lint de weg aanduiden tussen de akkers. Toevallig is de kerk open (uit de 14e eeuw) en kun je kaartjes kopen voor de tuinen in de omgeving, die opengesteld zijn voor het goede doel. Het is een aardige kerk met een mooi bloemstuk voor een glas-in-loodraam. De dames en huisvrouwen van de "parish" hebben hun best gedaan op allerlei gebak en "cakes". Ik koop een plakje cake, maar het is waarschijnlijk nog aan de vroege kant daarvoor. Ik word flink genegeerd door de dames, die elkaar nog het een en ander te vertellen hebben, maar misschien is die negatie slechts Engelse beleefdheid. Tegenover de kerk op

De kerk in Bures, achterzijde

de kruising koop ik een sandwich, Het is bij een soort "buurtsuper". Ik koop daar ook een bekertje warme koffie, het is de eerste kennismaking met de "Nescafe" oploskoffie, waar men in Engeland nog aan gewoon blijkt.

Na Bures mis ik een afslag en kom in Sudbury terecht.

Na deze kleine omweg kom ik om een uur of vijf aan in Saffron Walden

Saffron, saffraan is een kleurstof die gebruikt werd voor de wol. Het bracht Saffron Walden welvaart zo tussen 1100 en 1500 A.D. Saffron Walden werd en bleef een belangrijk regionaal centrum met een markt, vanaf 1141. Ook een veemarkt.

Oudewinkels in Saffron Walden.

Saffron Walden komt op 85 km. vanaf Bradfield. Ik neem een paar dia's van wat oude "shops and windows". Middeleeuwse vakwerkhuisen. Ik kijk even in de kerk.

Het is duidelijk een oud stadje. Helaas begint het flink te regenen.

Info:

De kerk is herbouwd in de "perpendicular style" tussen 1450 en 1550, Dichtbij staan wat huizen uit de 15e en 16e eeuw.

Saffron Walden dankte zijn welvaart aan de lakenhandel(wol). De naam "Saffron" duidt echter op de andere handel, waar de stad groot in was: de teelt van saffraan. Dit werd vroeger gebruikt als verfstof en als medicijn. In Saffron Walden is ook een jeugdherberg.

Ik verlaat Saffron Walden om naar een camping te gaan die ik op de kaart zie aangegeven.

Onderweg kijk ik in een klein dorpje naar een "cricket match" in de regen, maar de finesses van het spel zijn en blijven mij onbekend.

Toch treft mij "the Britishness" van de mannen in hun witte kleding. Cricket is volkscultuur, maar wel Engelse upperclass volkscultuur. Je moet er toch eens naar gekeken hebben.

"Can't do that sort of thing, old chap, what? Not cricket, old boy".

"I remember seeing this chap making a 146 at a house cricketmatch at school before being caught low down in a gully of a googly that dipped and swung away late". "On a sticky wicket too," said captain Biggar, and was silent for awhile, his thoughts in the past. (P.G. Wodehouse).

In "the Sandcastle" van Iris Murdoch slaat de zoon van leraar Bill Mor 31 voor hij het veld verlaat bij de jaarlijkse schoolwedstrijden en is daarmee een gevierd speler. Hij mist de laatste slag als een medeleerling hem overvalt met insinuaties over het overspel van zijn vader met een kunstschilderes vlak voor hij hem als werper de bal toeslingert.

Het spel in "the Sandcastle":

*Mor's aandacht keerde plots naar **de pitch** terug. Donald had een **korte bal** naar **mid-on** geslagen, had besloten te **runnen** en was bijna uitgerund. Het was de laatste bal van de **over** dus nu kwam Donald weer tegenover de **bowler** te staan. Mor hoopte eigenlijk dat hij gauw **out** zou zijn. De spanning werd hem te veel. Gelukkig was het bijna tijd voor **de theepauze**. Collega leraar Bledyard komt langs Mor. Draagt een **wit flanellen broek en blazer**, gaat op **een dekstoel** zitten. Op grond van de kleding concludeert Mor dat Bledyard **oud-Etonian** is. Nu klapten ze Donald het paviljoen in. Hij had 31 gemaakt. De volgende **batsman** nam zijn plaats in.*

In de regen fiets ik verder tot de afslag naar Duddenhoe End.

Ik verlaat de B-road (=secundaire provinciale weg) en fiets een gehucht door en ik vraag me af waar de camping is, als ik de bewoonde wereld weer bijna heb verlaten. Als ik het vraag aan een passant blijkt ik er voor te staan.

De camping is evenals gisteren bij een pub. De "Woodman's Inn". Dat je dat niet meteen ziet komt omdat het veld aan de achterzijde is. Het is dan 19.20 uur.

De camping kost voor mij met m'n tentje 3 pond. Weer een "pint" en deze keer ook een hamburger met frites.

Vandaag heb ik 100 km. gefietst. Ik heb daarvoor 6 uur en 15 minuten gefietst. Het fietsen is toch zwaar met al die bepakking. Gemiddelde snelheid is 16,4 km. Ik denk er voor het eerst over om wat van de bepakking per post te sturen.

Er is een papegaai in een kooi die veel lawaai maakt, lelijke kreten, geen woorden, behalve "Lorre". De camping is weinig onderhouden, lijkt het.

Er zijn enkele vaste campinggasten. Er klinkt de roep van een koekoek.

Vandaag heb ik 14 pond gespendeerd. 3 pond voor de camping, hamburger met frites 4,50 en een "pint of lager" voor 2,10 pond. Het meeste dus uitgegeven op de camping.

Een pond reken ik in 1997 op 3 gulden en 25 cent.

In de heg, die de camping omgeeft begint, zodra de duisternis invalt, een vogeljong te schreeuwen om voedsel. Ik heb weinig verstand van die dingen, maar ik heb de indruk, dat het om een roofvogel gaat, een buizerd misschien.

Als ik midden in de nacht wakker wordt van een "late arrival", die bovendien zijn koplampen door mijn tent laat schijnen, hoor ik het jong nog steeds roepen. Het is geen aangenaam gehoor, maar ik slaap er al spoedig weer dwars doorheen,

Als ik weer wakker wordt is het licht en het geroep van het jong heeft opgehouden.

The Woodman Free House voorzijde